

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

att. Politikontoret

Nærværende høringsvar er sendt pr. mail til politi@jm.dk og suoz@jm.dk

København den 15. juni 2020

***Høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om våben og ammunition m.v.
(sagsnr.: 2019-10-0377)***

Danmarks Våbenhandlerforening har ved mail den 18. maj 2020 fra Justitsministeriet modtaget høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om våben og ammunition m.v.

I den forbindelse skal vi takke for lejligheden til at bidrage med bemærkninger til det fremsendte udkast til forslag.

Generelle bemærkninger

Danmarks Våbenhandlerforening repræsenterer de professionelle våbenhandlere i Danmark, og arbejder målrettet for en tryk og enkel våbenlovgivning. I udgangspunktet er vi derfor positive over for at der nu kommer ændringer vedrørende nogle af de udfordringer, der har været påpeget af branchen længe.

På den baggrund er vi ærgerlige over, at denne ændringsbekendtgørelse vil opleves som en markant stramning af erhvervets muligheder for at føre en forretning, uden at ændre grundlæggende ved de udfordringer, der gav anledning til forslaget i første omgang – og som kom på dagsordenen efter ønske fra en lang række våbenfaglige organisationer, herunder Danmarks Våbenhandlerforening. Dermed bliver ændringerne, der har været lang tid undervejs, en spildt mulighed for en gang for alle at få en fornuftig og enkel lovgivning, der ikke går på kompromis med sikkerheden, til gavn for både branchen, brugerne og myndighederne.

Der er, så vidt vides, ikke et eneste konkret eksempel på at en prøveskydning eller udstilling uden for etablerede butiklokaler har ført til hverken bortkomst af våben, eller farlige situationer. I processen der har ledt op til nærværende ændringsbekendtgørelse, har det derfor også vist sig yderst vanskeligt at få klar information om hvilke konkrete bekymringer myndighederne har gjort sig, siden et indgreb som dette anses som værende nødvendigt. Denne manglende information har vanskeliggjort vores mulighed for at komme med konstruktiv input til en mulig fremtidig lovgivning på området.

Af samme årsag finder vi ændringerne, som i flere tilfælde reelt udgør stramninger, uforholdsmæssige og ikke i tråd med ønsket om en tryk og enkel dansk våbenlovgivning. De foreslåede ændringer muliggør reelt ikke helt almindelige og uproblematisk aktiviteter som afprøvning af våben inden køb, og skaber fortsat ikke helt klare linjer for branchen i forbindelse med udstillinger, som det vil fremgå i vores specifikke bemærkninger herunder.

Specifikke bemærkninger

§20 a, stk. 3 (side 2) – Aldersgrænse for overladelser af våben

Det er dybt problematisk, at eksempelvis jagttegnaspiranter mellem 16 og 18 år ikke kan få overladt et våben til prøveskydning, på trods af at de eksempelvis med en bestået jagtprøve, og en forældreaccept, kan købe både riffel og haglgevær. Dette udelukker en stor kundegruppe for branchen, idet mange jægere starter i denne alder. Derudover savnes der en saglig begrundelse for begrænsningen. Et våben registreret hos en våbenhandler kan umuligt være mere farligt end hvis det er registreret hos en underviser, en forening eller lignende, hvor man må overlade våben til personer mellem 16 og 18 år.

En løsning kunne være at gøre det muligt for personer, der ikke opfylder betingelsen i stk. 3., at få overladt våben, såfremt man er i følgeskab af enten våbenhandleren selv, eller en af denne udpeget kompetent person, der overholder betingelserne jævnfør stk. 3. I dette tilfælde vil begge personer skulle indskrives i logbogen.

§20 a, stk. 4 (side 2) – Gyldigt identifikationsnummer på personer til hvem overladelser sker

Som i foregående kommentar vil denne bestemmelse, med den nuværende udformning, udelukke jagttegnaspiranter samt nye sportsskytter fra at få overladt våben inden de køber dette.

Jagttegnaspiranter kan få overladt våben af en, af Jægerforbundet, uddannet skydeinstruktør med henblik på at tage det lovpligtige våbenkursus i forbindelse med træning til jagtprøven. Danmarks Våbenhandlerforening savner et argument for denne forskelsbehandling. Langt størstedelen af alle jagtaspiranter begynder at undersøge markedet under undervisningen, mens undervisning og gode råd endnu er friske i hukommelsen. De udgør derfor en meget betydelig potentiel omsætning for branchen.

Gennemføres dette vil det resultere i at jagttegnundervisere i endnu højere grad end nu vil blive tilbudt gratis våben fra grossister til brug i undervisningen. En praksis som ikke tilgodeser de mindre grossister, der har knapt så store muligheder for at sponsorere våben til underviserne. Der er derfor også et konkurrencemæssigt hensyn at tage.

En løsning kunne være at gøre det muligt for personer, der ikke opfylder betingelsen i stk. 4., at få overladt våben, såfremt man er i følgeskab af enten våbenhandleren selv, eller en af denne udpeget kompetent person, der overholder betingelserne jævnfør stk. 4, og dermed accepterer at være ansvarlig for det overladte våben. I dette tilfælde vil begge personer skulle indskrives i logbogen.

Danmarks Våbenhandlerforening har derudover ikke kunnet gennemskue formålet med at henvise til våbenbekendtgørelsens §22, stk.1., der omtaler overladelser af våben til medlemmer af skytteforeninger, herunder til personer under 18 år, og ikke nogen tilladelse eller godkendelse som sådan.

§20 a, stk. 5, nr. 3 (side 2) – Identifikationsnummer til udenlandske borgere

For så vidt angår identifikationen af den person der får overladt et våben, bør det også være muligt at overlade våbnet til udenlandske personer, eksempelvis via registrering af pasnummer eller lignende. Konkret vil et fravær af denne mulighed betyde at udenlandske fagfolk, pressefolk og tilsvarende ikke vil kunne lave demonstrationer til messer m.m.

Derudover anser vi det som unødvendigt bureaukratisk at skulle journalisere nummeret på forevist foto-ID – dette er heller ikke et krav ved, eksempelvis, salg af våben.

§20 a, stk. 8 (side 2) – Begrænsning af antal våben og antal gange våben kan overlades til samme person

Bestemmelsen, der fastsætter at maksimalt to våben kan overlades til den samme person ved samme lejlighed, og maksimalt tre gange årligt, savner i høj grad en egentlig begrundelse, og vil samtidig være endog meget bureaukratisk og administrativ byrdefuld at følge for våbenhandlerne.

Med hensyn til det praktisk besværlige i denne bestemmelse, forventes det at den individuelle våbenhandler og hans ansatte skal kunne holde styr på det antal gange den enkelte kunde har været inde i butikken og prøve våben de sidste 365 dage. Det er vigtigt at pointere, at vi her har med et ganske analogt logbogssystem at gøre – hvordan har man forestillet sig at dette praktisk skulle kunne lade sig gøre at tage stilling til for den enkelte våbenhandler? Og for så vidt angår hensigten med begrænsningen, er der i princippet intet der forhindrer en person i at foretage prøveskydninger alle 365 dage om året, så længe det ikke er den samme våbenhandler der forestår det ved mere end tre lejligheder. Det er i øvrigt, i parentes bemærket, personer, der jf. § 20 a, stk. 4 er vandelsgodkendte af politiet, hvorfor denne eventuelle bekymring også virker malplaceret. Våbenlovgivning bør være enkel og tryk, men denne bestemmelse er ingen af delene.

Det er ikke usædvanligt, at der ved større messer er repræsenteret 10-20 våbenmærker. Hvert mærke har måske 5-25 modeller med til udstillingen. Det er meget utilstrækkeligt, at der nu kun gives mulighed for at afprøve to forskellige våben, og denne type arrangementer vil derfor miste deres berettigelse – til skade for branchen og de legitime våbenbrugere i Danmark.

Via SKV-systemet kan private derudover prøveskyde uden begrænsning, og handle med hinanden. Det står hen i det uvisse, hvorfor registrerede, godkendte våbenhandlere skal være stillet dårligere end disse.

Det er uklart hvordan personer med kriminelle hensigter skulle blive forhindret i at håndtere våben, de ikke burde have adgang til, af denne bestemmelse. Derimod rammes Danmarks helt legitime våbenbrugere, som jægere og sportsskytter, meget direkte. Endnu engang savnes der altså en saglig begrundelse for denne begrænsning, vi, som forening, kan forholde os til. Et våben registreret hos en våbenhandler kan umuligt være mere farligt end hvis det er registreret hos en underviser eller en forening, hvor lignende begrænsninger ikke finder anvendelse. Denne bestemmelse bør derfor udgå.

§20 a, stk. 8 (side 2) – Begrænsning af antal personer der kan være tilstede ved en prøveskydning

Den yderligere del af ovennævnte bestemmelse, der omtaler begrænsning af antal personer der må være til stede ved en prøveskydning, finder Danmarks Våbenhandlerforening ligeledes byrdefuld og svær at efterleve i praksis.

En stor del af vores skepsis overfor denne bestemmelse skyldes tvivl om betydningen af begrænsningen. Hvornår er man deltager ved en prøveskydning? Skal man være til stede ved den enkelte standplads? Eller gælder det hele skydepladsen? I sidste tilfælde vil det i praksis være umuligt at gennemføre prøveskydninger, da det vil kræve at man reserverer en hel skydebane. I første tilfælde vil der hurtigt opstå spørgsmål af samme natur som ved de nuværende COVID-19-

relaterede begrænsninger i butikker og lignende; Eksempelvis hvor tæt skal man være på hinanden, for at udgøre en gruppe osv.

Igen er der tale om vandelsgodkendte personer, hvorfor man må spørge sig selv hvad en sådan firkantet begrænsning har til formål. Ligeså med begrænsningen af grossister, der handler med våben, selvom denne er otte – her er der blot tale om personer, der professionelt omgås våben til legitime formål.

Der er på messer tidligere givet dispensation af politiet til at man kunne skyde med haglvåben, der var registreret til de baneansvarlige, men med den nuværende lovttekst er denne mulighed reelt ikke længere tilstede.

§20 a, stk. 10 (side 3) – Procedurer for forsvarlig afvikling af prøveskydninger

Formuleringen "*Den erhvervsdrivende skal fastsætte procedurer for forsvarlig afvikling af prøveskydninger efter stk. 1.*" er muligvis overflødig, da alle skydebaner allerede har etablerede sikkerhedsmæssige procedurer, jf. skydebanebekendtgørelsen. Eftersom den erhvervsdrivende i mange tilfælde ikke vil være direkte tilknyttet skydebanen, er det uhensigtsmæssigt at denne skal være påkrævet at lave egne procedurer. I stedet bør de til enhver tid gældende sikkerhedsprocedurer følges på den enkelte skydebane, lavet af skydebanens personale, hvor lokale forhold kan gøre specifikke forbehold gældende.

§20 a, stk. 12 (side 3) – Når våben overlades, skal den erhvervsdrivende være til stede under hele forløbet

Med de i §20 a, stk. 3 og 4 omtalte betingelser er der alene tale om personer, der er vandelsgodkendte af politiet. Det burde derfor ikke være nødvendigt med denne bestemmelse, medmindre der åbnes for at jagtspiranter kan foretage prøveskydninger. Derudover er det en stor praktisk forhindring at pålægge den enkelte erhvervsdrivende konstant at være til stede – såfremt der dermed menes, at den erhvervsdrivende skal følge med rundt på de enkelte standpladser. Dette skal den erhvervsdrivende i så fald forestå, sideløbende med at eventuelt andre medbragte våben til prøveskydningen ikke må forlades uden opsyn.

En løsningsmodel kunne være at lade skydebaneinstruktører bemane de enkelte standpladser, men i henhold til den nuværende formulering kan disse ikke tage ansvaret for prøveskydningen. Alternativt vil det være en løsning at kræve den erhvervsdrivende er til stede på skydebanens arealer under hele prøveskydningen.

§26 a, stk. 1 (side 3) – Definition af messer

Det er vigtigt for Danmarks Våbenhandlerforening at påpege, at formuleringen om tilladelse af udstillinger til "messer" ikke bør danne unødigt bureaukratiske regler for eksempelvis antallet af deltagere, der skal være til stede, før det kan kvalificeres som en messe. I branchen kan et deltageropbud på et par hundrede være højt, og denne størrelse bør ikke udelukke erhvervsdrivende fra muligheden for at udstille. Det er derudover uklart hvilket sikkerhedsmæssigt formål en sådan praksis vil bidrage med. Der er således eksempler på, at arrangementer med omkring 500 deltagere ikke har kunnet opnå tilladelse, da man har vurderet det var for få deltagere til at udgøre en egentlig

”messe”. Denne praksis giver en betydelig usikkerhed i branchen, når det kommer til muligheden for at lave udstillinger, også henvendt langt mindre grupper, og påvirker dermed økonomien i erhvervet som helhed. Der burde gives en generel vejledning – enten i en reel vejledning eller i cirkulæret – som branchen kan forholde sig til, om hvornår der kan gives godkendelse til en ”messe”. En sådan vejledning bør specifikt begrundes i eventuelle saglige, sikkerhedsmæssige hensyn, og ikke blot i tidligere tiders praksis.

§26 a, stk. 5, nr. 2 (side 4) – Ingen tilladelse til udstilling af pistoler og revolvere

Danmarks Våbenhandlerforening anser den manglende mulighed for udstilling af pistoler og revolvere som en unødvendig diskrimination af de mange danske sportsskytter, og burde derfor være undtaget denne bestemmelse.

Såfremt der i forbindelse med ovenstående bemærkninger til lovforslag måtte opstå eventuelle spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed til en drøftelse heraf.

Med venlig hilsen

Danmarks Våbenhandlerforening

Matthias Lumby Vesterdal
Sekretariatschef

DANMARKS VÅBENHANDLERFORENING